

Sygn. akt IV Ca 501/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca – SSO Małgorzata Szeromska

Sędziowie SSO Renata Wanecka (spr.)

SSO Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Gątarek

po rozpoznaniu na rozprawie 20 października 2016 r. w P.

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko (...) **Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ciechanowie z 11 lutego 2016 r.

sygn. akt I C 1023/15

1. oddała apelację;
2. zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w (...).600 (trzy tysiące sześćset) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za II instancję.

Renata Wanecka Małgorzata Szeromska Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Sygn. akt IV Ca 501/16

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w postępowaniu upominawczym 24 sierpnia 2015r. (...) Spółka Akcyjna w W. przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. wniosła o zasądzenie na jej rzecz 63.919,80 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od następnego dnia po upływie terminu płatności kolejno wystawianych faktur potwierdzających dostawę materiałów medycznych zużywalnych oraz sprzętu medycznego jednorazowego użytku.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie w dniu 14 września 2015r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości powództwo i nakazał zapłatę kosztów procesu w wysokości 3.617 zł.

(...) Szpital (...) w C. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Wyrokiem z 11 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie, wydanym w sprawie I C 1023/15 zasądził od (...) Szpitala (...) w C. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 63.919,80 zł, z odsetkami ustawowymi – zgodnie z żądaniem pozwu oraz kwotę 6.813 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił:

(...) Spółka Akcyjna w W. i (...) Szpital Wojewódzki w C. łączyły trzy umowy zawarte odpowiednio w dniach: 30 lipca 2013 r. nr (...), 30 grudnia 2013 r. nr (...), i 2 lipca 2014 r. nr (...), których przedmiotem była dostawa sprzętu jednorazowego użytku, materiałów dla Oddziału Nefrologicznego oraz materiałów medycznych dla Pracowni Hemodynamicznej, zgodnie z zestawieniami asortymentowo – wartościowymi, stanowiącymi załączniki do umów. Umowy obowiązywały odpowiednio w okresie 2 lat, roku i 5 miesięcy od daty ich zawarcia. Szpital zobowiązany był zapłacić cenę za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury.

(...) Spółka Akcyjna w W. na zamówienie (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. w terminach od 18 kwietnia 2014 r. do 29 grudnia 2014 r. dostarczał towar zgodnie z umową i wystawił z tego tytułu 28 faktur VAT na łączną kwotę 63.919,80 zł.

(...) Szpital Wojewódzki w C. nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości towaru oraz formy i sposobu zapłaty. Wezwany pismem z 12 lutego 2015 r. do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczenia, nie zapłacił należności.

Dokonując oceny prawnej, Sąd I instancji wskazał, że strony łączyła umowa dostawy. Stosownie do art. 605 kc, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

Po stronie powoda ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił zobowiązanie, zaś odbiorca odebrał rzeczy, lecz nie zapłacił za nie ceny. W związku z powyższym roszczenie zasługuje na uwzględnienie w całości.

Sąd Rejonowy podkreślił, że Szpital nie kwestionował wysokości należności za wydany mu towar oraz terminu wymagalności należności. Do chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił dochodzonej pozwem należności.

Sąd I instancji uznał, że powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od wytoczenia powództwa do 31 grudnia 2015 r. w wysokości wynikającej z art. 481 kc w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2016 r., zaś za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty - w wysokości wynikającej w art. 481 kc w brzmieniu określonym przepisem art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw.

Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Sąd wskazał, że pozwany uzasadnił swój wniosek ogólnikowo bardzo trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu wg stanu na 31 marca 2015 r., porównawczy rachunek zysków i strat za okres 1 stycznia 2014 r. - 31 grudnia 2014 r. i 1 stycznia 2015 r. - 31 marca 2015 r. oraz sprawozdanie z ilości udzielonych porad i osób hospitalizowanych w 2014 r. Sąd podkreślił także, że Szpital wniósł o rozłożenie zadłużenia na 10 rat, ale biorąc pod uwagę to, iż pozwany nie płacił powodowi za towar od 23 maja 2014 r., trudno uwierzyć w dobrą wolę pozwanego, iż uiszczy zobowiązanie po rozłożeniu na raty. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż sytuacja pozwanego jest tak szczególna, aby uzasadniała rozłożenie świadczenia na raty.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania określoną w art. 98 kpc., uznając za zasadne obciążenie pozwanego zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w całości.

Apelację od wyroku wniósł (...) Szpital Wojewódzki w C., zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie przepisów:

- prawa procesowego, a mianowicie art. 320 kpc przez błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na błędnym przyjęciu, że przypadku pozwanego nie zachodzą szczególnie uzasadnione przesłanki do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty,

- przepisów prawa materialnego, a konkretnie art. 5 kc poprzez niezastosowanie zasady kierowania się dobrem ogółu, troski o życie i zdrowie ludzi – pacjentów szpitala.

Wskazując na powyższe, pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie wniosku o rozłożenie należności na raty, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości aprobuje ustalenia faktyczne i ocenę prawną poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne.

Zarzuty podniesione w apelacji nie są trafne. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił sytuację pozwanego i właściwie wyciągnął wnioski, które nie pozwalają na zastosowanie w tym wypadku art. 320 kpc. Zgodnie z tym przepisem w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. (...) Szpital Wojewódzki w C. jest szczególnym podmiotem funkcjonującym w obrocie gospodarczym, ponieważ jego działalność finansowana jest przede wszystkim ze środków publicznych, zaś jego zadaniem jest świadczenie usług medycznych, co oznacza, że ratuje życie i zdrowie pacjentów. Znana jest również praktyka stosowana przez NFZ niewypłacania szpitalom należności za tzw. nadwykonania.

Te wyjątkowe okoliczności nie uzasadniają jednak wniosku o rozłożenie należności na raty, ponieważ faktem powszechnie znanym jest, że (...) Szpital Wojewódzki w C. znajduje się w złej kondycji finansowej, od kilku lat notorycznie nie płaci swoich zobowiązań i dawno utracił płynność finansową. W tej sytuacji nie można oczekiwać, że wierzyciel zrezygnuje z możliwości uzyskania zaspokojenia długu w sposób jednorazowy, tracąc przy tym odsetki od daty wymagalności.

Norma przewidziana w art. 320 kpc ma charakter wyjątkowy i może być zastosowana jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a ochrona pozwanego nie może być stawiana ponad ochronę powódki i wymaga również uwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy, w tym także uzasadnionego interesu wierzyciela. (...) Spółka Akcyjna w W., jako przedsiębiorca, nie może pozwolić sobie na dalsze odroczenie terminu płatności wymagalnych świadczeń kosztem własnej płynności finansowej, która mogłaby zagrozić jej stabilności ekonomicznej.

Z tych względów nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut niezastosowania przez Sąd Rejonowy art. 5 kc. Nie można zarzucić powódce, że czyni ona ze swego prawa użytek, który jest sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Działanie polegające na dochodzeniu należności wynikających z właściwie wykonanej umowy należy uznać za wykonywanie prawa i korzysta ono z ochrony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach procesu za II instancję Sąd orzekł w myśl art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powódka poniosła koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł. Stawka wynagrodzenia radcy prawnego została ustalona na podstawie § 10 ust. 1 pkt. 1) zw. z § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Katarzyna Mirek – Kwaśnicka Małgorzata Szeromska Renata Wanecka